

Józef Kosakowski
z Wojakowej

BAJKI

Gminna Biblioteka Publiczna w Iwkowej
Iwkowa 2016

Redakcja:

Bernadeta Klimek
Iwona Gryz
Dobrawa Branicka
Marian Świder

Realizacja konkursu plastycznego:

Jolanta Zięba
Lucyna Cebula
Dorota Strzelec

Rysunek na okładce:

Bartłomiej Hajduk, PSP w Wojakowej

Fotografie:

Archiwum GBP w Iwkowej:
Aleksandra Mikołajczyk, Zbigniew Klimek

© Gminna Biblioteka Publiczna w Iwkowej

ISBN 978-83-932376-3-0

Projekt, druk i oprawa:

Brzeska Oficyna Wydawnicza
tel. 14 686 14 70

Projekt został zrealizowany
przez Gminną Bibliotekę Publiczną
w Iwkowej przy współpracy
z Zespołem Szkół w Wojakowej
oraz rodziną Józefa Kosakowskiego

Ilustracje do bajek są pokłosiem
konkursu plastycznego zorganizowanego
w 2014 r. przez Zespół Szkół w Wojakowej,
w którym udział wzięli uczniowie
wszystkich szkół podstawowych
z gminy Iwkowa

Drodzy Czytelnicy,

Oddajemy w Wasze ręce długo oczekiwany tomik *Bajek* Józefa Kosakowskiego – ludowego poety, barda z Wojakowej. Pojawia się on głównie z myślą o Nas – małych i dużych mieszkańcach podgórskiej gminy, w której żył i tworzył wojakowski LaFontaine.

Uniwersalny charakter bajek pozwala nam na dedykowanie ich wszystkim dzieciom, rodzicom i dziadkom, aby je wspólnie czytali i czerpali radość z chwil spędzonych razem przy tej pięknej lekturze.

Dodatkowym atutem tego wydania są ilustracje do bajek, wykonane przez uczniów ze szkół podstawowych naszej gminy, które zostały nagrodzone i wyróżnione w konkursie plastycznym zorganizowanym przez Zespół Szkół w Wojakowej.

Bajki Józefa Kosakowskiego są kolejną już publikacją, która ukazuje się w ramach prowadzonej przez bibliotekę akcji **Publikacje Regionalne Gminy Iwkowa**. Jej ideą jest uchronienie przed zapomnieniem dziedzictwa kulturowego naszej małej ojczyzny i opiera się, w dużej mierze, na finansowym wsparciu, którego Państwo nam do tej pory udzielili. Mamy nadzieję, że nadal będziemy mogli liczyć na Waszą pomoc w tej działalności.

W tym miejscu chciałam serdecznie podziękować wszystkim dotychczasowym Darczyńcom, a szczególnie rodzinie Kosakowskich, która współfinansuje wydanie niniejszej publikacji.

Z wyrazami szacunku i wdzięczności

Bernadeta Klimek

Kierownik Gminnej Biblioteki Publicznej
w Iwkowej

Józef Kosakowski (1903-1998)

urodził się w Wojakowej, wiosce położonej w gminie Iwkowa, na południu Małopolski, pośród malowniczych krajobrazów Pogórza. Po ukończeniu 5 klasowej szkoły podstawowej swoje życie związał z ciężką pracą na roli. Aby utrzymać liczną rodzinę zatrudniał się jako stolarz i cieśla budując drogi, domy i mosty. Wraz z żoną Zofią wychował dziewięcioro dzieci, doczekał się sporej gromadki wnucząt i prawnucząt.

nie skarżył się nigdy na los, wręcz przeciwnie, trudy dnia codziennego uczynił swoistą szkołą życia, która dawała mu asumpt do uprawiania twórczości literackiej. Tworząc fraszki i utwory satyryczne dał się poznać jako wnikliwy obserwator życia. Piękna okolica, którą rzadko opuszczał, była mu sprzymierzeńcem w pisaniu wierszy i poematów, a ukochanym wnukom, które pojawiały się na świecie, dedykował kolejne bajki z morałami.

Literackie pasje Kosakowskiego rozwinęły się szczególnie po tym, gdy jego wiersz – opublikowany w *Rolniku Polskim* – został pozytywnie oceniony przez samego Jarosława Iwaszkiewicza.

Józef Kosakowski obdarzony był nie tylko literackim talentem, mogliśmy go poznać także jako twórcę rzeźb ludowych, jego dzieła to głównie motywy religijne i wiele zdobień w parafialnym kościele.

Sztuce tworzenia oddawał się z ogromną pasją, a jego – jak sam mówił – *pierwszym nauczycielem w sięgnięciu po papier, drewno i dłuto, była ziemia chleb rodząca, przepiękne okolice, które do dziecięcej duszy przemawiały tysiącami głosów i barw...*

Spod jego pióra wyszło wiele pięknych wierszy, poematów, utworów satyrycznych, fraszek i bajek – poskładane w proste rymy, pełne życiowej mądrości, naznaczone zostały niezwykłym kolorytem wojakowskiej ziemi. Ta część Jego życia to swoisty testament, który pozostawił Nam i przyszłym pokoleniom.

Warto zapamiętać tę niezwykłą postać ludowego twórcy, człowieka prostego, o pięknej i wrażliwej duszy oraz nieprzeciętnej inteligencji...

Nazywał się Józef Kosakowski.

Publikacje utworów Józefa Kosakowskiego:

wybór wierszy w antologii religijnej pt. *Wołanie z Ziemi* (Lublin 1991) i *Prowadź nas w jasność* (Lublin 1994), poemat *Życie Jezusa Chrystusa według Ewangelii* (Iwkowa 1996), tomik poezji pt. *Nie smuć się swoim wiekiem* (Lublin 1997), *Fraszki* (Iwkowa 2001) oraz wiersze publikowane w różnych periodykach, m.in. w czasopiśmie *Wieści*, w Tarnowskim Magazynie *Temi*, w *Twórczości Ludowej* czy w *Echu znad Beli*.

Informacje o zbiorach regionalnych oraz o akcji **Publikacje Regionalne Gminy Iwkowa** znajdują się na stronie internetowej biblioteki pod adresem: **www.biblioteka.iwkowa.pl**

O Józefie co bajki pisał

Nie za siedmioma górami, nie za siedmioma rzekami, ale blisko nas żył Józef. Prostym chłopem był. Jeno cztery roki do szkoły chodził. Boga kochał, to i on go wielce umiłował. Dziećmi zdrowymi i pracowitymi obdarzył, a było, że na ucho szepnął: Tyś chłop mądry. Sporo widzisz i słyszysz. Ty wiersze pisz dla ludzi, a i Pana Boga w nich chwal.

Jak nie usłuchać. Jeno roboty moc. Rolę trza kupić, chałupę wybudować, gospodarkę dla rodziny założyć. Mieszkał z żoną Zosią i córeczką Marysią w domu rodziców. Ciasnota była w chałupie okrutna. Nieraz Zosia rozczesując wieczorem swój długi warkocz, pocieszała go: Bóg da, pomoże rodzina i dobrzy ludzie. Będzie pole, będzie dom.

Chodził Józef na zarobek. Jeden dał pieniądze, drugi drzewo w lesie. Pnie obciosywał toporem, uszczelniał warkoczem ze słomy, deski ciął z kłoca ręczną piłą i strugał heblem. Dom stanął. Duży piec, łóżko, stół i kołyska, która wykołysała dziewięcioro

dzieci, a i wnukom się potem przydała. Na podłogę desek brakło. Do lasu pojechał, gliny ukopał, nogami klepisko udeptał. Szczęścia była moc, choć drzwi do chałupy sznurkiem trza było wiązać, coby muchy ze stajni do środka się nie pchały.

Na ścianie święty obraz powiesił przywieziony przez księdza ze stolicy Piotrowej. Klęknął Józef z Zosią i dziękowali za łaski wszelakie. Dziękowali tak co dnia – tak długo, aż ich Bóg do swojej chałupy zaprosił i odpocząć pozwolił.

A gdzie wiersze, gdzie bajki? Przecie można orać, czy kucki stawiać, a w głowie wiersze układać. Dzieciom bajki stulać pod kopą siana, a potem w rymy ubierać. Z rymami nie idzie, to klocek wziąć i Jezusa wystrugać.

Za bajki te dziękuje 9 dzieci, 32 wnucząt, wszystkie prawnuki i praprawnuki. Przeczytajcie i wy drogic dzieci bo waszymi drogami Józef chodził prawie 100 lat.

BAJKI

Józef Kosakowski

Zaczarowany pokój	~ 13
Lis i gąska	~ 14
Nieposłuszny baranek	~ 15
Mysie wojsko	~ 18
Postęp	~ 19
Bocian i żabki	~ 22
Psie myśli	~ 26
Lis	~ 27
Dwa pieski	~ 28
Dwa wiatry	~ 29
Guzik	~ 32
Łakomy misiu	~ 33
Miś listonosz	~ 36
Jabłonka	~ 40
Osiółek w szkole	~ 42
Ćmy	~ 43
Oset	~ 46
Świat baśniowy	~ 50
Balony	~ 51
Rydz i muchomor	~ 52
Spotkanie	~ 56
Sprzeczką	~ 57
Koguciki	~ 60
Koncert świerszczyka	~ 61
Sąd leśny	~ 64
Niedźwiedź	~ 65
Dzięcioł i drzewo	~ 68
Muchomor	~ 69
Autorzy ilustracji do bajek	~ 70

Zaczarowany pokój

Byłem w pokoju zaczarowanym
bajeczne okna, bajeczne ściany
wszystko się w oczach powywracało
i u sufitu wszystko wisiało

Na ścianach było sto okien może
coś jakby drzewa widać na dworze
a to doniczki były z kwiatami
ktoś je postawił do góry nogami?

Światło się łamie w przeróżnych kątach
wszystko się gmatwa, wszystko się pląta
Spojrzałem w górę – o gwałtu, rety
ja też w dół głową zwisam niestety

Do głowy przychodzą myśli ponure
co będzie gdy się urwę od góry
lecz się zachwycam pięknnością zjawy
tym czarodziejskim obrotem sprawy

A wtem żarówka zgasła – na Boga
tupnąłem nogą – więc jest podłoga
i nic nie było zaczarowane
ściany i sufit były lustrzane!

Lis i gąska

Pod leśniczówką gąseczka biała
przez nieuwagę nóżkę złamała
i tak kulejąc szła koło płotu
spotkał ją lisek i mówi – co to?

Biedna gąseczko, czy jesteś chora?
chodź, zaprowadzę cię do doktora
Powędrowali leśną ścieżyną
i coraz bardziej gęstą krzewiną

A gąska mówi, dalej nie mogę
bo jak ja wrócę kulawą nogą?
Masz gąsko, rzecze lisek, rację
ja ci sam zrobię operację

Mam ostre igły, szyjkę nakłuję
i więcej bólu już nie poczujesz
Lecz w sama porę nadszedł leśniczy
gdy lis już gąsce minuty liczył

Wnet do ramienia przyłożył strzelbę
i pach! Prosto w lisa, krzyżąc – masz szelmo
chciałeś się z gąską w chirurga bawić?
Dawno czekałem, żeby cię splawić!

A gąsce mówi, moja kochana
z dala od domu nie odchodź sama
od dziś pamiętaj – bądź ty ostrożna
bo chytrym lisom wierzyć nie można!

Nieposłuszny baranek

Mama owieczka poszła na trawę
za nią baranki biegną ciekawe
Mama im mówi, by uważały
bo tu przed chwilą wilki biegały

Byście nie poszły gdzieś na manowce
wiecie, że wilki zjadają owce
Obiecały słuchać mamusi
bojąc się, by ich wilk nie uduślił

Lecz jeden nie chciał słuchać przestrogi
i na rozstajne poleciał drogi
I za daleko odszedł od stada
nie przeczuwając, że wilk się skrada

Porwał baranka i uniół w knieje
Jak się nie słucha, to tak się dzieje

Kamila Karpiel

Mysie wojsko

Kiedyś w stodole, wśród nocnej ciszy
sejm nadzwyczajny zwołały myszy
aby poważną wydać ustawę
w nad wyraz pilnej dla wszystkich sprawie

Żeby na mocy tego projektu
pod broń powołać myszy z obiektu
dobrze wyćwiczyć, rygor wprowadzić
by w starciu z kotem sobie poradzić

Więc jedna drugiej lekcji udziela
przecież ich babcie zjadły Popiela
a tutaj idzie tylko o kota
on musi zginać – musi niecnota

Kot na klepisku spał jak zabity
a koło niego front jednolity
gdy wszystkie stały zwartym kordonem
padł gromki rozkaz – naprzód gryzonie!

Już tryumfalne okrzyki słysząc
kot musi zginąć – kot niechaj zdycha!
i już się miały na niego rzucić
lecz się zaczęły ze sobą kłócić

Jak dzielić kota pomiędzy myszy
a na nieszczęście kot wszystko słyszy
jak błyskawica skoczył do przodu
i złapał wodza mysiego rodu

Popłoch i szum się zrobił w stodole
wojsko w rozsypce uciekło w pole
tak się rozpierzchnęła ta armia mysia
odtąd się kota boją do dzisiaj

Postęp

Pewien kotek mruzczeł
miał braki w swym planie
więc próbował sztuczek...
(pozorował spanie)

Lęgnął na klepisku
powyciągał łapy
i nawet mu w pysku
głośno drgnęły chrapy

Myszy to widziały
gdy patrzyły z góry
i ochotę miały
obgryźć mu pazury

Więc wałą na kota
widząc go, że chrapał
a kotek niecnota
wszystkie je wyłapał

Dawno tak mówiono
(nie tylko młodzieży)
że nawet uśpionym
wrogom się nie wierzy

Bartłomiej Hajduk

Bocian i żabki

Koło sadzawki, przy polnej drodze
przystanął bocian na jednej nodze
żabki myślały, że jest kulawy
więc śmiało na brzeg wychodzą z trawy
a bociek skoczył do wody żwawo
dla żab ta pomyłka skończyła się krwawo

Jan Pajor

Joanna Orzeł

Dorota Grzegorzek

Psie myśli

Natura psom powiedziała
że im równe prawa dała
niech każdy pies to czuje
że mu równość przysługuje

Wciąż zmieniają się czasy
i powstają różne rasy
lecz pies zawsze psem zostaje
choć mu człowiek ton nadaje

Od psiego Pana zależy
że jeden na puchu leży
a drugi zwierzynę chwyta
za trzewia czy za kopyta

Trzeci w służbie tropi, węszy
i za to ma smaczne kęsy
a ten z numerem cztery
chodzi z Panią na spacer

A ten piąty w ciasnej obroży
czy w upały czy też w mrozy
na łańcuchu uwięziony
nie ma wczasów ani żony

Często gdy mu głód dokuczy
to tak sam do siebie mruży
Czy ta równość wychwalana
jest na świecie zachowana?

Lis

Stary lis wczesnym rankiem wyszedł sobie z lasu
ostrożny, żeby nie paść ofiarą potrzasku
Chyłkiem i po mistrzowsku skradł się do kurnika
Ze swym łupem czym prędzej do lasu umyka

I dumny ze zdobyczy w wielkim uniesieniu
biegł z głową podniesioną wbrew przyzwyczajeniu
Nagle – trach! Wpadł w potrzask, pozbył się wolności
żałując – lecz za późno – swej nieostrożności

Stąd dla nas wszystkich wypływa nauka
Że nieostrożność czasem i lisa oszuka

Dwa pieski

Dwa psy miały budę jedną
przestronną, ciepłą, wygodną
i stąd awantura cała
do którego z nich buda należała

Czy to bajka, czy to plotka?
Jeden drugiego nie wpuścił do środka
ale ciągle się kłócili
choć strasznie zmarznięci byli

Minus trzydzieści na dworze
lecz oni trwali w uporze
Głód im okrutnie dokuczał
ale jeden na drugiego warczał

Gdy nastał wieczór mroźny
z mroku skoczył wilczur groźny
Warknął – buda będzie moja
nie dla kundlów ta ostoja

Pieski tak się przestraszyły
że do budy wnet skoczyły
wystrzerzyły ostre kły
dał drapaka wilczur zły

Przytuliły się kundelki
na zgodę zjadły serdelki
Czy ta bajka jest prawdziwa?
Czy u ludzi tak nie bywa?

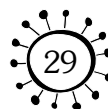
Dwa wiatry

Rozpętał wicher burzę gradową
zniszczył zasiewy, drzewa wiekowe
pozrywał dachy, domy rozwałił
w swoim żywiole szalał i szalał

Spokojny księżyc wnet go ofuknął
tak się rozgniewał, że aż pożółknął
i oglądnąwszy to spustoszenie
wręczył wichrowi karne zwolnienie

Objął ten etat wietrzyk wiosenny
taki łagodny, prawie że senny
małe wiatraczki dzieciom porusza
motylkom rosę z skrzydeł osusza

W czasie upału był dla ochłody
nigdy nikomu nie zrobił szkody
a więc powiedzcie kochane dzieci
który był lepszy wicher, czy wietrzyk?

Katarzyna Ptak

Guzik

Kiedyś guzik do chałata
rzekł: służyłem tobie lata
i nie byłem opłacany

Na to chałat mu powiedział:
ty byś dawno tu nie siedział
gdybyś nie był przywiązany

Łakomy misiu

W dziupli na drzewie pszczołki mieszkały
i słodki nektar z kwiatów zbierały
tam przerabiały na miód, by z czasem
złożyć na zimę i mieć zapasy

I tak bywało jakby bez końca
pszczołki bujały przy letnim słońcu
kiedy powąchał misiu tę słodycz
to zaczął myśleć jakby ją zdobyć

Chodzić po pniach – sztuka niemała
i ta wysokość jest niebywała
Ale go nęci trzeba spróbować
zaczął się wspinać i już smakować

I doszedł wreszcie zmachany sporo
by się zapoznać z dziupli otworem
Już na sam zapach się oblizywał
lecz się zaczęły pszczołki zlatywać

Na nosie siadło mu z pół tysiąca
w uszach pszczół pełno, aż mu gorąco
i gdy ze strachu pełne miał gardło
omdlał jakby w nim życie zamarło

I runął z góry połamał gnaty
w oczach miał chyba ze cztery światy
a wiewióreczka śmiała się z niego
dobrze ci misiu nie bierz cudzego

Dawid Sowa

Miś listonosz

Misio był listonoszem
i tak chodził po trosze
do maluchów, do dużych
i wszystkim mile służył

Bez najmniejszej omyłki
doręczał im przesyłki
paczki, różne przedmioty
służył wszystkim z ochotą

Zawsze zbierał okrzyki
gdy przynosił „Świerszczyki”
bajeczki kolorowe
i prezenty gwiazdkowe

I tak lata miesiące
czy to mróz, czy gorąco
regularnie przychodził
i nigdy nie zawodził

Aż w rubryce ogłoszeń
czytamy: listonoszem
miś już nie jest od wczoraj
więc lamentu jest sporo

Czy się złego co stało?
Coś się nie spodobało?
Lecz tłumaczą nam w biurze
miś na emeryturze

Gabriela Szwider

Gabriela Pajor

Patrycja Szwider

Emilia Motak

Gabriela Maciaś

Jabłotka

W szkolnym ogródku rośla jabłotka
dzika, niezdarna, zwała się płonka
cierpkie owoce czasem rodziła
zamiast korzyści tylko cieniła

Przyszedł ogrodnik gdzieś wczesną wiosną
ogładnął jak jej gałązki rosną
obciął co dzikie, uformował wszędy
wszczepił pod korę szlachetne pędy

Przeszedł rok jeden, drugi i trzeci
jabłotka kwitnie, cieszą się dzieci
Po paru latach owoc wydaje
lecz już na export – w nadmorskie kraje

I wy też dzieci po paru latach
będziecie mogły mierzyć się z światem
lecz cała sztuka tu się zamyka
przykład jabłotki i ogrodnika

Zuzanna Wnęk

Osiótek w szkole

Przyszedł się wpisać osioł do szkoły
Złośliwi mówią: próżne mozoły
nic jeszcze nigdy z osła nie było
jak trzeba naprzód – to on do tyłu

Ale profesor był dobra dusza
pogłaskał osła po oślich uszach
mówiąc – bywają wśród osłów wyjątki
i one mogą zdobywać piątki

Gdy będziesz pilny, to jestem gotów
skreślić z programu parę przedmiotów
A może skreślę nawet połowę
lecz musisz poznać znaki drogowe

Żebyś poruszać mógł się na szosie
by nikt nie mówił: patrz co za osioł!
I musisz dokładnie w pamięci liczyć
To wszystko można w szkole wycwiczyć

Osiół posmutniał i wbił wzrok w ziemię
Zaryczał: cierpię za swoje plemię
Ja chcę jak inni szkolni koledzy
zdobywać wszystkie dziedziny wiedzy

Z oślim uporem uczył się pilnie
nawet kolegów z klasy prześcignął
Więc ze słabszego nie można szydzić
bo nas osiołek może zawstydzić

Ćmy

Letnim wieczorem, wśród gęstej mgły
leciały sobie na spacer ćmy
już z dala widzą – coś we mgle lśni
nie wiedzą co to, więc ćma ćmę ćmi

Jedna tak mówi – ty zostań tu
polecę sprawdzić co starczy tchu
ale ma sprytne zamiary takie
jak coś dobrego to zje ze smakiem

A druga myśli – to zamiar zły!
mówi do pierwszej – To zostań ty
i tak nie mogąc do ładu dojść
lecą obydwie do światła wprost

I jedna drugą wyprzedzić chce
ale ten upór skończył się źle
wpadły w płomień ogniste świece
więc nawet blasku trzeba się strzec!

Angelika Szot

Oset

Stał na miedzy oset dumny
uzbrojony w ostre lance
choćby kładli wieko trumny
on w swej dumie nie zapłacze

Wiec przechodnie go mijają
by nie dotknąć jego zbroi
a on pyszny stoi dalej
że to każdy się go boi

I tak szydząc z otoczenia
zadzierając wyżej nosa
nim się spostrzegł w oka mgnieniu
cios zadaje ostra kosa

Skończyło żywot to straszne ziele
spadła dumna głowa z tronu
nawet dzwony na kościele
nie głosiły jego zgonu

Nie zostało po nim śladu
choć się zdawał silny przecież
a czy podobnych przykładów
między ludźmi nie znajdziecie?

Teresa Kurowska

Jagoda Szymańska

Świat baśniowy

Hen spod lasu, poprzez pola
idzie misiu do przedszkola
bo się lubi z dziećmi bawić
więc chciał im przyjemność sprawić

Coś mu droga z oczu znika
więc wstępuje do optyka
by mu dobrał okulary
co w nich widzi – nie do wiary!

Wszystko mu się wyolbrzymia
głowy ludzkie niczym dynia
i tramwaje, drzewa, bloki
wszystko rośnie pod obłoki

I przedszkola nie poznaje
gdzie ja jestem – w obcym kraju?
czy to jakiś sen, czy złuda?
dzieci są jak wielkoludy

Ale dzieci go poznały
i do tańca zapraszały
i wołały wszystkie naraz
misiu, misiu w okularach

Lecz nasz misiu źle się czuje
okulary więc zdejmuje
O rety! Co się stało!
wszystkie dzieci znów są małe

Czy kochani stąd wynika
że to figlarz był z optyka?
takie włożył szkła misiowi
żeby widział świat baśniowy

Balony

Wisały na sznurku balony dziecinne
a każdy pękaty piął się ponad inne
najbardziej nadęty, aż pękł od tej dumy
z wielkim hukiem strzępy spadły między tłumy
i tu się potwierdza taka prawda stara
tak bywa kiedy przebierze się miara

Rydz i muchomor

Śmiał się muchomor z rydza
że karzełkowaty
on ma smukłą sylwetkę
i czapkę ma w kwiaty

Mnie świat chwali, rydz rzeczce
gdy mnie ktoś skosztuje
a ty swą zawartością
tylko innych trujesz

Wiktoria Zapiór

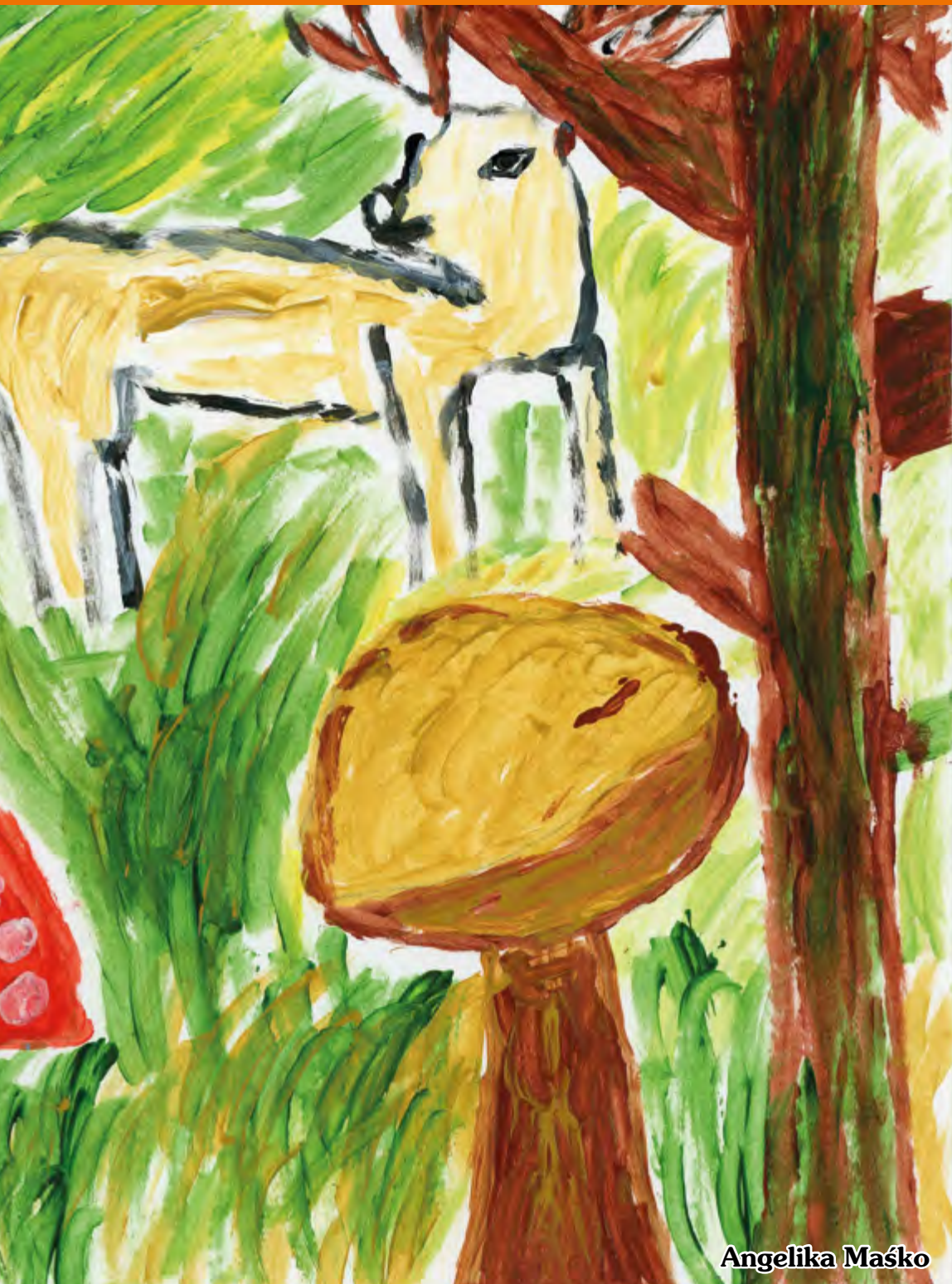

Weronika Uryga

Dominika Žak

Angelika Maško

Spotkanie

Spotkał kogut słowika
pod krzakiem leszczyny
i z pychą mu wychwala
kogucie wyczyny

jak to jego posturę
wszyscy podziwiają
na rozkaz jego piania
prędko rano wstają

Nastroszył się i skrzydłem
potarł o ostrogi
chcąc pokazać swą wyższość
jak silny jest i srogi

A słowik w odpowiedzi
swym łagodnym głosem
zaśpiewał – lituję się
nad koguta losem

bo choć taki czupurny
wszechwładny i dzielny
kończy swą karierę
zwykle na patelni

Sprzeczką

Sprzeczały się dwa kamienie
w młynie tuż nad strugą
czy to prawda, że mielenie
jest ich wspólną zasługą?

Jeden mówi, że wiruje
przez cały rok długi
a drugi się wyleguje
słuchając szmeru strugi

A ten co się wylegiwał
znów prawi naukę
że na nim wszystko spoczywa
i stąd mamy mąkę

A czy u nas jest inaczej
w naszym środowisku?
nie ceni się cudzej pracy
lecz swoją z nadwyżką

Koguciki

Poszła do sklepu kura po guziki
i zostawiła dwa koguciki
mówiąc im, by się bawiły ładnie
który posłucha? Kto z was odgadnie?

Pierwszy powiedział – posłuchaj mamy
a drugi skacze jak opętany
pierwszy rzekł – tak się nie bawią dzieci
a drugi w każdym pokoju śmieci

Kiedy ze sklepu mama wróciła
którego synka za co chwaliła?
Który to urwis? Drugi czy pierwszy?
Warto być grzecznym, nie tylko w wierszu

Koncert świerszczyka

Usiadł raz dziadek, zapalił fajkę
i opowiedział nam taką bajkę:
może to wiecie, a może nie wiecie
że świerszczyk pierwszym grajkiem jest na świecie

Siada na miedzy w trawie zielonej
gra na skrzypczkach prześliczne tony
gra na dzień dobry i w samo południe
dzieciątka do snu kołysze cudnie

W ciszy przygrywa skocznie, wesoło
wszystko co żywe tańczy w koło
tańczy żyto z paproci kwiatem
tańczy pszenica z modrym bławatem

Tańczy z makiem jęczmień wąsaty
i z margaretką owies włochaty
kreci się powój z listkami prosa
tańczy z uśmiechem srebrzysta rosa

Tańczy tu drzewo z szelestem w lesie
echo muzyki wiatr w dale niesie
a gdy lipcowy koncert przeminie
świerszczyk zamieszka znów za kominem

I tam wieczorne koncerty daje
z werwą wspomina lipcowe granie
czasem gra smutno, aż serce się kraje
a nietoperze w dół głowy zwieszają

A czy to bajka, czy nie bajka
że zatańczyła dziadkowa fajka?
same zobaczą kochane dzieci
czy to się zdarza w baśniowym świecie?

Kinga Motak

Sąd leśny

Przed sąd polowy pod Nowym Targiem
lis na zająca wniósł taką skargę
że miał schowaną w lesie padlinę
a zając zjadł ją na imieniny

Więc powołano przysięgłych ławę
dwa dziki, wilka, jelenia, sarnę
sąd miał się odbyć wnet na polanie
więc przyszli wszyscy na zawołanie

Niedźwiedź był sędzią, więc siadł dostojnie
a oskarżony czekał spokojnie
Kruk – prokurator – skargę odczytał
prosi o zdanie ławników świętę

Więc jelenź zaczął – ja nie z miłości
lecz mówię w imię sprawiedliwości
zając nie jada nigdy padliny
ma pod dostatkiem traw, koniczyny

Sarna zaś mówi: on z nami w zimie
pączki obgryza – a więc lis kłamie
Też dziki twierdzą, że nie widziały
żeby zające mięso jadały

Lisek nadzieję pokładał w wilku
a ten ze wstydu całkiem zamilknął
Więc wyrok czyta sędzia poważny
lis skłamał, pójdzie pod sąd doraźny

Bo sprawa jasna jest jak na dłoni
lisa za kłamstwo trzeba przegonić
Więc drogie dzieci proszę pamiętać
kłamstwa nie lubią nawet zwierzęta!

Niedźwiedź

Spał stary niedźwiedź
pod starym drzewem
Co on tam myślał
tego ja nie wiem

Dosyć, gdy listek
spadł mu na plecy
warczał i mruczał
tak nie do rzeczy

By taki listek
nabrał odwagi
jego niedźwiedziej
ruszyć powagi

Wtem stare drzewo
(spróchniałe było)
niespodziewanie
nań się zważyło

To już nie listek
pomyślał w duchu
przyjdzie na pomoc
czekać ze skrucą

Zuzanna Ruszaj

Dzięcioł i drzewo

Skarżyło się raz drzewo
na pstrego dzięcioła
że ma pstro w głowie, niszcząc
mu pień dookoła

Dzięcioł, choć nie był mówcą
jako inne ptaki
rzekł: gdy ja cię nie zniszczę
zniszcza cię robaki

Muchomor

Chwalił się muchomor swą smukłą budową
i że kapelusz ma cudny z barwą narodową
Znalazło się kilku co mu uwierzyli
lecz jak piszą w książkach, życiem przytłacili

Ale morał głośny kryje się w tej bajce
Nie patrz co na płaszczu
lecz kto jest pod płaszczem

Julia Bodek

Autorzy ilustracji do bajek (2014 r.)

Bodek Julia, kl. I PSP Iwkowa Nagórze (kategoria I – miejsce I)

Dziegiel Kamil, kl. III PSP Iwkowa Nagórze (kategoria I – wyróżnienie)

Grzegorzek Dorota, kl. VI PSP Wojakowa (kategoria II – miejsce I)

Hajduk Bartłomiej, kl. IV PSP Wojakowa (kategoria II – wyróżnienie)

Karpień Kamila, kl. I PSP Wojakowa (kategoria I – miejsce III)

Kurowska Teresa, kl. VI PSP Kąty (kategoria II – miejsce II)

Macias Anna, kl. 0 PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Macias Gabriela, kl. I PSP Iwkowa Nagórze (kategoria I – wyróżnienie)

Maśko Angelika, kl. V PSP Iwkowa Nagórze (kategoria II – wyróżnienie)

Motak Emilia, kl. 0 PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Motak Kinga, kl. VI PSP Wojakowa (kategoria II – miejsce II)

Orzeł Joanna, kl. II PSP Dobrociesz (kategoria I – miejsce III)

Pajor Gabriela, kl. 0 PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Pajor Jan, kl. I PSP Iwkowa (kategoria I – miejsce II)

Ptaczek Katarzyna, kl. VI PSP Iwkowa (kategoria II – wyróżnienie)

Ruszaj Zuzanna, kl. V PSP Iwkowa Nagórze (kategoria II – miejsce I)

Sowa Dawid, kl. V PSP Dobrociesz (kategoria II – wyróżnienie)

Szot Angelika, kl. VI PSP Iwkowa Nagórze (kategoria II – miejsce III)

Szwider Gabriela, kl. 0 PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Szwider Patrycja, kl. V PSP Wojakowa (kategoria II – miejsce III)

Szymańska Jagoda, kl. I PSP Iwkowa (kategoria I – miejsce I)

Uryga Weronika, kl. III PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Wnęk Zuzanna, kl. V PSP Iwkowa Nagórze (kategoria II – wyróżnienie)

Zapiór Wiktoria, kl. 0 PSP Wojakowa (kategoria I – wyróżnienie)

Żak Dominika, kl. III PSP Wojakowa (kategoria I – miejsce II)

Opiekunowie uczniów biorących udział w konkursie plastycznym:

Malwina Gołąb, Łucja Grzymek, Aleksandra Jakubik, Barbara Jasnos,
Halina Kamińska, Barbara Klimek, Barbara Kurzydło, Bożena Pławecka,
Joanna Tontor, Bogusława Urbańczyk, Barbara Zyznawska.

